

URUNK BEMUTATÁSÁNAK ÜNNEPE

Jövő vasárnapi (évközi 5. vasárnap) szentírási szakaszok: **olvasmány:** Iz 58,7-10; **szentlecke:** 1Kor 2,1-5

EVANGÉLIUM (Mt 5,13-16): Ti vagytok a föld sója. De ha a só ízetlenné válik, mivel sózzák meg? Semmire sem jó többé, mint hogy kidobják és eltapossák az emberek. Ti vagytok a világ világossága. Nem lehet elrejtteni a hegyre épült várost. Lámpát sem azért gyújtanak, hogy aztán a véka alá tegyék, hanem a lámpatartóra, hogy világítson mindenkinek, aki a házban van. Úgy világítson a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és dicsőítsék Atyátokat, aki a mennyekben van.

Elmélkedéshez:

- Tud-e az életem, a hitem mások számára lámpásként szolgálni?
- Vállalom-e, hogy másoknak is megmutassam a helyes utat, ami Istenhez vezet?
- Merek-e só lenni a világban, hogy megadjam annak igazi ízét?

Beszámoló-rovat: *A múlt héten volt az ökumenikus hét, amikor Esztergomban is minden nap másik templomban tartottak a keresztény/keresztényen felekezettek imaórát. A szokott módon idén is megrendezték az év végi, ugyancsak ökumenikus jellegű taize-i ifjúsági találkozót. Most ez a rendezvény a franciaországi Strasbourgban volt, amelyen családkból Wild András unokám vett részt ezen, őt kérdeztem élményeiről.*

- Kinek a rábeszélésére, illetve hogyan határozta el, hogy a találkozón részt vesz?

- Hamarabb is hallottam már erről a találkozóról, Szüleim is voltak régebben ilyenek, azt hiszem Lengyelországban, nagyapám is számos találkozón vett részt, de Gábor atya hirdetése után kezdtem el gondolkodni azon, hogy én is elmenjek idén.

- Milyen is tulajdonképpen ez a találkozó?

- Több tízezer fiatal vesz részt Európa összes országából, de könnyen találkozhat az ember Európán kívülről érkezőkkel is. A találkozó nagy része a közös énekes imádságokkal zajlik. Hatalmas ereje van annak, amikor földön ülve tízezer fiatal énekel, és gyönyörű az imák közötti csend. Ezt csak az tudja elképzelni, aki részt vett rajta. Mindemellett számos kaland is volt az út során, nagyon színes volt az öt nap, hamar elillant.

- Mekkora anyagi teher ez az utazás?

- Az 5 napos zárandoklat mindennel együtt kevesebb, mint 40.000 Ft-ba került. Ebben benne volt az utazás teljes költsége, esetlegesen az ottani távollégi utazás, ha az elszállásolás a környező települések valamelyikén volt. Én például egy németországi kis faluban voltam elszállásolva. Volt, aki gyorsvonattal, volt aki autóbusszal utazott az imádság és a szállása között. Sem a szálláshelyről való beutazás, sem a városban való tömegközlekedési eszközök nem kerültek külön pénzbe. Ugyanígy napi háromszori étkezés, szállás is benne volt a fent említett részvételi díjban.

- Hogyan történt az utazás?

- Budapestről a Hősök teréről indultunk a KIM (Katolikus Ifjúsági Mozgalom) által szervezett buszokkal. Én egy emeletes buszon kaptam helyet. Elalvás előtt és ébredés után volt egy rövid ima a buszon. Négyóránként álltunk meg egy-egy benzinkútnál, ami remek lehetőség volt az ismerkedésre, a beszélgetésre. Este indultunk el, és másnap délelőtt érkezünk meg.

- Hogyan alakult az elszállásolás?

- Amikor megérkeztünk, volt egy kicsi várakozás, majd egy rövid eligazítás. Itt lehetett segítenek jelentkezni (pl. ételosztáshoz, vagy szervezői tevékenységek lebonyolításához stb.), vagy énekkarba. Ezután öt nagy csoportra osztottak szét, és ezeket a csoportokat egy-egy plébániára osztották be. Miután mindenki jelentke-

zett a saját plébániáján, ott volt egy kis közös vacsora, amelyen részt vettek az elszállásoló családok is. Itt lehetett családot választani. A befogadó családot mi választhattuk meg. (Ez egy kicsit zsákamacska volt, de nagyszerű vendéglátóink voltak.) Én egy aranyos idős német házaspárhoz kerültem a Strasbourgától mintegy 40 km-re fekvő Oberachernbe egy lengyel fiúval.

- Milyen volt az elszállásoló család?

- Ó, az elszállásoló családokról csak pozitív véleményt hallottam. Az én elszállásoló családomról is csak jót tudok mondani. Nagyon aranyosak voltak. Ezeket a találkozókat a bizalom zárandokútjának is szokták nevezni. Képzeljük el mekkora bizalom kell ahhoz, hogy két külön országból jövő sosem látott fiatal lakásukba fogadjanak! De mekkora bizalom kell ahhoz, hogy mi egy másik országban egy teljesen vadidegen család vendéglátását elfogadjuk! Én, mint már írtam, egy németországi családnál voltam elszállásolva, aminek nagyon örültem, mert német nyelvtudásom biztosabb mint az angol, franciául meg egyáltalán nem tudok. Egy lengyel zárandokkal voltam egy helyre beosztva, mindkettőnkre nagyon figyeltek, minden szavunkat lesték, segítőkészek voltak, és nagyon büszkéek voltak ránk, bemutattak a szomszédaiknak, barátainak. Reggelit a vendéglátó családnál kaptunk, és ilyenkor a néni (Alice Huber) minden reggel odaadta az aktuális újságot, hogy tanulmányozhassuk, mi is folyik a nagyvilágban. A bácsi (Klaus Huber) költő volt, aki elbűcsúzásunkkor egy dedikált verseskötetet ajándékozott nekünk. (Itt jegyzem meg, hogy vendéglátóinknak illik adni egy akár csak jelképes, apró ajándékot, valami érdekességet, emléket, ami téged, városodat vagy országodat jellemzi.)

- Mégis hogyan zajlott egy átlagos nap?

- Egy átlagos nap természetesen a felkeléssel indult. (Ki gondolta volna...?) Ez jelentette minden nap a legnagyobb kihívást! (Egész héten képtelen voltam kialudni a busz-utat). Minden nap későn fekvőtünk, mert hosszan beszélgettünk, és viszonylag korán kel-tünk. Felkelés után együtt reggeliztünk. Németországban nagyon komolyan veszik az időpontok betartását, így a reggeli is mindig percre pontosan kezdődött. Reggeli után volt egy kis beszélgetés a házigazdákkal, majd átmentünk (nagyjából 10 óra körül, de minden nap eltérő időpontban) egy közös imádságra a falu plébániájára. Itt az éneklés után kiscsoportos beszélgetés következett. A nyelvi akadályokat néha csak végtagjaink bevetésével sikerült legyőzni. Volt a csoportomban olyan ukrán lány, aki csak oroszul, és ukránul tudott. Neki egy kazahsztáni srác fordított angolról oroszra. Ezek is érdekessékké tették a beszélgetéseket! Dél körül indultunk be külön busszal Strasbourgba. (folytatás a 2. oldalon)

(folytatás az 1. oldalról) Itt elfogyasztottuk a már előző este megkapott hideg ebédünket. Ezt követően délután fakultatív programok közül lehetett választani. Mehettünk a város különböző pontjain szervezett közös imádkozástól kezdve csendes beszélgetéseken, előadásokon keresztül a városnézésig mindenhova. Nem szabad azonban elfelejteni, hogy zárandokként kell viselkednünk, nem turistaként! Fontos arra is gondolni, hogy nem csak saját magunkat, hanem országunkat, a kereszténységet, és az egész taize-i közösséget is képviseljük, akár akarattunk ellenére is! Öt órától kezdve lehetett sorban állni a vacsoráért. Ezt egy nagy csarnokban osztották egyszerre vagy húsz- huszonöt standnál (az előre jelentkezett önkéntes fiatalok. Természetesen ők sem maradtak le emiatt semmilyen programról.) A sort meglátva kicsit megrettentem, mert nagyjából ötszázan voltak előttem az első napon, mégis mindössze csak negyed órát kellett várnom. A többi nap igyekeztem korábban odaérni. A vacsorát egy nagy csarnokban fogyasztottuk el a földön ülve, majd ezután meg kellett keresni azt a csarnokot, ahova beosztották az embert a közös imára. Az ima után minket külön busz vitt vissza a falunkba. Ott elsétáltunk a lakhelyünkig, és éjszakába nyúlóan beszélgettünk a házigazdáinkkal. Mindenképp tartalmas, programokkal teli nap volt, mégsem éreztem úgy, hogy zsúfolt lenne, ugyanis arra az előadásra ültem be, amire csak akartam, még Strasbourg megismerésére is jutott időm.

- Milyen élményeket szereztem?

- Rettentően sok pozitív élményt szereztem. Amikor megérkeztem Budapestre, értem jöttem szüleim, és Esztergomig meséltem folyamatosan, mégsem értem az élmények feléig sem. Ezt a sok élményt nem lehet leírni, de ha le is írnám, az is csak egy homályos képet adna minderről, amit megéltem. Csakhogy az élményekből a legjobbakat említsem: nagyszerű családdhoz kerültem, akikkel azóta is tartom a kapcsolatot. Megismertem Strasbourgot, ami egy káprázatosan szép város, mindenkinek ajánlom, akinek lehetősége van, utazzon el megnézni. Az esti imádságok hangulatát sem az írás, sem a fényképek nem adják vissza. Aki nem volt ilyen imádkozáson, nem is tudja megérteni ezt. Gyönyörű volt! Rengeteg emberrel ismerkedtem meg, sokat nevettem velük, számos új kapcsolatot építettem ki. Csak hogy párat említsek: lengyel lakótársam, Pawel Nandzik meghívott magához, ha időm engedi, vagy épp Lengyelországban járok, mindenképpen látogassam meg őt. De szereztem ukrán, francia, és német ismeretséget is, sőt egy kazahsztáni sráctól, Talentől kazahul is tanultam. Természetesen az autóbuszunkon is sok magyar emberrel ismerkedtem meg. Hazafelé utazásom során beszélgettem Zigorác Bernardet, akinek invitálására azóta péntekenként feljárom a Budapesti tartott esti taize-i imaórákra. Azóta is szívesen beszélgetünk egymással az egész utazásról.

- Mit tanácsolsz a fiataloknak?

- Mindenkinek azt ajánlom, hogy egyszer utazzon el egy ilyen év végi találkozóra! Óriási nagy élmény! Ha az ember utazik, valaki ismerőssel tegye, mert úgy az igazi buli! Így sok mindent könnyebb megoldani, megtalálni az első napokban. Emellett egy óriási nagy lehetőség az egész találkozó újabb emberek megismerésére, és ezt a lehetőséget a buszra szállástól kezdve a buszról való leszállásig ki kell használni. Nagyon jó dolog hasonló keresztény gondolkodású de a legkülönbözőbb nemzetiségű fiatalokkal találkozni. Nagyszerű megélni azt a bizalmat, amit a befogadó család és a zárandok tanúsít egymás iránt. Amit ne felejtj otthon, az a fényképező gép, mert látnivaló van bőven! Fontos a toll, papír, hogy valahova fel tud jegyezni a neveket, címeket, telefonszámokat. Óriási élményt, és lelki felfrissülést ad, mindenképpen érdemes elmenni! Grób Lajos

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

2014. februári imaszándékok - A pápa imaszándéka:

Egyetemes imaszándék: Hogy az idők bölcsességét és tapasztalatait elismerjük az Egyházban és a társadalomban. **Az evangelizálásért végzett imaszándék:** Hogy papok, szerzetesek és világiak nagylelkűen együttműködjenek az evangelizációs küldetésben.

Bíborosi imaszándék február hónapra: Hogy a fiatalok nyitottan és felelősséggel keressék élethivatásukat, és legyen bátorságuk keresni Isten akaratát.

Felhívásunk! Jegyes kurzus indul

Kedves testvéreknek szeretnénk jelezni azt, hogy tavasz közeledtével – szokásainkhoz híven – meghirdetjük a házasságra felkészítő jegyesoktatást. Évek óta azzal a felkéréssel veszek részt a felkészítésben, hogy – a papi felkészítést kiegészítően – a családoso oldaláról segítsen a programot. Miből áll a plébániai felkészítő? A jelentkező párokkal a plébános atya foglalkozik – szentségi részhez kapcsolódó témákban – a kurzus felében (3-4 alkalom), a többi időben pedig (3-4 alkalom) a plébániai közösségből szervezett házaspárok, előadók tartják az alkalmakat. A témák átölelik a házasságnak azokat a területeit, amikről talán nem mindenki gondolkodik el a jegyesség időszakában. A tavalyi évben többek között a következő témákról beszéltek az előadóink: 1.: önismeret (férfi és nő szerepek, önmagam ismerete, kommunikáció, családi viszonyok és emberi játszmák), 2.: gyermekvállalás, szexualitás (gyermekvállalás kérdései és a belső családi élethelyzetek, örömek és felelősség), 3.: szürke hétköznapiak (házasság a hétköznapiakban, konfliktusok és konfliktusok feloldási lehetőségei, formái). Az idei évben is elindul a felkészítés február 17., 24., és március 3., 10., (hétfői) napokon este 20h-tól 1,5 óra keretében. Kérjük, hogy aki/akik érintettek jelentkezzenek a plébánián, vagy az első felkészítő alkalmon. Amennyibe a kedves hívó Testvérek tudnak olyan párról, akik tervezik, vagy életállapotuknak megfelelő volna a házasságkötés, azoknak a figyelmét hívják fel a felkészítő indulására. Azok is jöhetnek, akik nem az idén kívánnak házasságot kötni, illetve azok is, akik más templomban tervezik az esküvőjüket. Az ő számukra a felkészítés elvégzéséről igazolást állítunk ki. Jelentkezni már lehet a plébánián. Tóth László

HIRDETÉSEK

- + Vízkereszt híj szenteléseket örömmel vállalunk a korábbi évek gyakorlatának megfelelően, előzetes egyeztetés szerint.
- + Február 17-től hétfői napokon kezdődik az idei jegyeskurzus. Kérjük a kedves testvéreket, hogy bíztassák a környezetükben élő házasságra készülő párokat, együtt járják, elkötelezettséget nehezen vállalókat, hogy jelentkezzenek a felkészítő alkalmakra! Jelentkezni a plébánián lehet. Részletek a Harangszóban olvasható.
- + A havi szentségimádási alkalom, jövő szombaton délután 1 óra és fél 6 között lesz a Belvárosi templomban. Kérjük a kedves testvéreket, közösségeket, hogy iratkozzanak fel az ívre, mely időpontban vállalnak imádságos időszakot a kitett Oltáriszentségnél!
- + Hétfőn, február 3-án du. 1/2 6-tól lesz a belvárosi képviselőtestület összejövetele.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE: vasárnap: ½ 9

Szent István kápolna: hétfő – péntek: ½ 8; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden kedd: 18:00-19:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: szentségimádás (Belváros)

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten temették: Groszmann Rezső, Seer Ervin

Mária Rádió: Fm 97,4 Mhz **Magyar Katolikus Rádió: Fm 92,5 Mhz**

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vízvárosi Plébánia közös hírlevele (megjelenik hetenként)

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vízvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu